

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 19-08-4081 רז נ' דהן

לפני כבוד הרשמת בכירה ורדה שוורץ

התובע: אוריאל רז

נגד

הנתבע: נדב (אחינדב) דהן

התובע: בעצמו
ב"כ הנתבע: עו"ד ויקטור חיים בבלי

פסק דין

1. התובע הגיש כנגד הנתבע תביעה בסדר דין מהיר על סך 45,000 ₪ - פיצוי בגין משלוח דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושיירותים) התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת") ובניגוד להוראות פרק ב' בחוק הגנת הצרכן תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"). תביעתו השתרעה על 22 עמודים ו 178 סעיפים.

התובע מעיד על עצמו כפעיל ומתנדב למעלה מ 11 שנים כנגד עוולות צרכניות ועוולות הספאם וכמדריך בעלי תפקידים כדי לסייע לבעלי עסקים לפעול כחוק ולהימנע מתביעות נגדם. לטענת התובע, הנתבע הוא בעל עסק עצמאי למנטורינג וייעוץ עסקי שיווקי, בעליו של תיבת דוא"ל דרכו, לטענת התובע, הוא שולח דברי פרסומת ומתכתב. עוד טוען התובע כי הנתבע קובע עבורו ועבור עסקים אחרים מה יכתב בדברי הפרסומת ולכן מגדל דור של בעלי עסקים שינהגו כניגוד לחוק כמוהו.

התובע מפרט בפרשת התביעה, כי התעניין במדריך החינמי של הנתבע באמצעות אתר של הנתבע כחלק מהתפתחות מקצועית, יישום בעסקו ובייעוץ לעסקים. ביום 4.12.18 נכנס התובע לאתר זה בלא שהסכים לקבל פרסומות – הסכמה שכלל לא נדרשה לטענתו.

לטענת התובע, בין התאריכים 4.12.18 – 13.1.19, קיבל מהנתבע 24 דברי פרסומת שנשלחו לתובע ללא הסכמה לקבלם, מתוכם 7 דברי פרסומת נשלחו לאחר שתי הודעות סירוב. כל דברי הפרסומת, ממשיך התובע וטוען, מפרסמים את הנתבע ומקדמים את עסקיו במישרין או בעקיפין. בכל דברי הפרסומת לא צוינו בכותרת המיילים שקיבל, מילות הסינון המדויקות: "פרסומת", "בקשת תרומה", "תעמולה" בניגוד להוראות סעיף 30א(ה1)(א) לחוק התקשורת.

כל דברי הפרסומת נשלחו ללא ציון פרטי השולח: שם, זיהוי ומען בניגוד להוראות חוק התקשורת וחוק הגנת הצרכן.

התובע טען כי שלח לנתבע הודעות סירוב, ביום 30.12.18 וביום 10.1.19, אך הנתבע לא הפסיק לשלוח לו את דברי הפרסומת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 19-08-4081 רז נ' דהן

לבסוף טען התובע כי מייילים ששלח לנתבע לא נענו וכי נאלץ לרכוש ספר של הנתבע על מנת לקבל חשבונית בו צוינו פרטי זיהוי העוסק של הנתבע.

בהמשך תביעתו טוען התובע כי ביום 19.12.18 מסר התובע לנתבע את כתובת המייל שלו על מנת שהנתבע ישלח אליו מדריך חינמי על "כתיבה שיווקית מכירתית". לטענת התובע לא נדרש לאשר קבלת דברי פרסומת והוא אף לא הסכים לכך.

המדריך החינמי התקבל אצל התובע באותו יום והחל מיום 22.12.18 החל לקבל דברי פרסומת מהנתבע עד ליום 3.4.19 ובסה"כ 47 דברי פרסומת.

התובע מלין על משלוח דברי פרסומת ללא הסכמתו והיעדר מילות כותרת לדבר הפרסומת כמחויב על פי חוק והפסיקה המאפשר סינון הדוא"ל שהוא מקבל ובכך נגרם לו בזבוז זמן ומשאבים מיותרים.

עוד מלין התובע על הקושי באיתור הנתבע בניגוד לחוק והפסיקה כאשר נמנע הנתבע מלציין פרטי זיהוי שלו בניגוד להוראות סעיפים 2(ג), 4ב, 14ג(א)(1), 2(א)(6) ו 2(ג) בחוק הגנת הצרכן ולכן עותר לחיוב בפיצויים לדוגמא ללא הוכחת נזק.

התובע העמיד את תביעתו על סך של 40,000 ₪ כפיצוי בגין הפרת הוראות חוק התקשורת ו- 5,000 ₪ בגין הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן.

עוד עתר התובע למתן צו עשה להורות לנתבע להסיר מרשימת התפוצה אל כל מי שלא נרשמו לרשימות התפוצה של הנתבע ואלו שלא הביעו הסכמתם לקבל דברי פרסומת ו 6,000 הנמענים שכמו התובע הורידו את המדריך החינמי ולא נתנו הסכמתם לקבל דברי פרסומת.

עוד עתר התובע ליתן צו מניעה (התכוון לצו עשה) המורה לנתבע לציין את מילת הסינון המדויקת בכתורת המיילים ולרשום את פרטי השולח המדויקים ולשלוח דברי פרסומת רק לנמענים שהסכימו לקבל דבר פרסומת.

התובע אף עתר לחיוב הנתבע לתרום חלק מהפיצוי לעמותה שתיבחר לצורך כך.

2. הנתבעת התגוננה וטענה כי כאשר הזמין התובע את המדריך החינמי בעניין כתיבה שיווקית בדף הנחיתה של אתר הנתבע, אישר את משלוח מסרים מסחריים באמצעות סימון רצונו לקבל מסרים אלה.

עם זאת הודה הנתבע כי המערכת עצמה אפשרה להתקדם בהליך קבלת התוכן הפרסומי, גם אם הנמען לא סימן האם הוא מעוניין לקבל דיוור, תקלה אשר תוקנה ברבות הימים ואינה קיימת עוד. עוד טען הנתבע כי כל מייל שנשלח לנמענים כלל אפשרות הסרה מרשימת תפוצה באמצעות לחיצה בודדת, אפשרות שהנתבע לא טרח לבחור.

הנתבע הינו בעל עסק עצמאי קטן אשר הוגדר כעוסק פטור.

לטענת הנתבע עוסק התובע במלאכת הגשת תביעות בתחום ההודעות הכתובות באופן תדיר ומתוך כוונה לנצל באופן ציני את הוראות החוק וזאת במטרה ברורה לעשיית עושר ולא במשפט.

עוד טען הנתבע כי מדובר במסרים שנשלחו לתובע במסגרת שירות רצוני מבוקש ונדרש אליו הצטרף התובע במספר הזדמנויות בכל פעם מחדש לפיכך אין מדובר בהפרת הוראות חוק התקשורת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 19-08-4081 רז נ' דהן

רובם של המסרים אף אינם מכילים כל חומר פרסומי כהגדרת חוק התקשורת. הוסיף הנתבע וטען כי בעניינו התקיים אף החריג הקבוע בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת מאחר והתובע הוא שמסר לנתבע את פרטיו לצורך רכישת מוצר או שירות והנתבע נתן לו הזדמנות לסרב לקבל דברי פרסומת והתובע נמנע ממניע כספי ובחוסר תום לב להשתמש בהזדמנות זו. התובע שמסר את פרטיו לנתבע, יש להניח כי מידת ההטרדה הכרוכה בקבלת הודעות ממנו פחותה. לטענת הנתבע היעדרם של פרטי העסק וזיהוי העוסק בדף הנחיתה אינם מקנים לתובע עילת תביעה וזכות לפיצוי מאחר ואי הצגת תעודת עוסק כפי שדורש התובע בתביעתו, אינה עבירה אזרחית ואינה מקנה לאדם פרטי עילת תביעה וזכות לפיצוי. מוסיף הנתבע וטוען כי התובע הטעה את הנתבע ופנה אליו באמצעות דף הנחיתה בארבע זהויות שונות כעולה מפרטי כתובות מייל שונות שסיפק בכל פעם כך שמדובר למעשה בעילה אחת המפוצלת לארבע תביעות שלא כדין. התובע אף שלח הודעת סירוב ראשונה באמצעות מייל מכתובת שונה מזו שנרשם באמצעותה בדף הנחיתה של אתר הנתבע במקום להשתמש בכפתור ההסרה שהוצע לו במסר שנשלח לו. למרות שהנתבע אף השיב למייל של התובע בטענה כי כתובת המייל אינה מצויה ברשימת התפוצה שלו וכי הוא מוזמן להשתמש באופציית ההסרה המצויה בתחתית דף המסר – סירב התובע לפעול בדרך זו, התובע פעל שלא בתום לב ולכן אינו זכאי לסעד. לטענת הנתבע התובע הוא תובע סדרתי שהגיש במהלך השנים 2016-2018, 15 תביעות ספאם בנוסף לתביעות ייצוגיות שהגיש. עולה מאותן התביעות כי התובע הוא שיזם את הפנייה לנתבעים, על פי רוב עסקים קטנים ונרשם לקורסים ולסדנאות שהם מציעים. לטענת הנתבע, היותו של תובע סדרתי, משמש שיקול לגיטימי להפחתת גובה הפיצוי. בפי הנתבע טענת קיזוז מאחר ואף התובע חטא במשלוח דברי פרסומת ללא הסכמת הנתבע כאשר חתם על כל פניותיו לנתבע בפירוט שמו ועיסוקו ופרטי ההתקשרות עמו.

3. התובע הגיש כתב תשובה שמספר עמודיו וסעיפיו עולה על מספר העמודים והסעיפים בכתב התביעה.

בקצירת העומר, תמצית תשובתו של התובע היא דחיית טענותיו של הנתבע וחזרה על הטענות כפי שהועלו בכתב התביעה למעט בעניין טענת הנתבע על היותו של התובע "תובע סדרתי". שם פירט התובע באופן ממושך ועל פני 7 עמודים תוך פירוט פסיקה כיצד אין בכך כדי להפחית מהפיצוי המגיע על פי חוק.

כמו כן השיב התובע בעניין טענת הנתבע על הימנעות מלחיצה על לחצן "הסר" המכונה בפיו קישור "לינק".

לטענת התובע החוק מעניק לנמען את האפשרות לבחור בדרך בה ישלח את הודעת הסירוב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 19-08-4081 רז נ' דהן

4. מטעם הנתבע הוגש תצהיר של מאשא מחלו אשר העידה כי החל ממרץ 2018 בכל דף נחיתה של הנתבע, כולל דף הנחיתה שצורף כנספח ג' לכתב התביעה, הכיל כפתור סימון לצורך אישור קבלת תוכן פרסומי.

5. דיון והכרעה:

יובהר כבר בראשית כי העתירה למתן צוי עשה נדחית על הסף. לתובע אין זכות עמידה בשם כל הנמענים ברשימת התפוצה של הנתבע ומכל מקום מדובר בסעד חסר תועלת ואינו ניתן לביצוע אף אם היה ניתן. לפיכך, אדון רק בתביעה לחיוב בפיצוי על פי חוק התקשורת וחוק הגנת הצרכן. בסעיפים 25 עד 31 בכתב התביעה מתמצת התובע את כל טענותיו כנגד התובע והמזכים אותו בפיצוי הנתבע מהם עולות השאלות שבמחלוקת בהליך זה: א. האם ניתנה הסכמתו של הנתבע לקבל פרסומות מהתובע. ב. האם מדובר במסרי פרסומות של הנתבע. ג. האם עבר הנתבע על הוראות חוק התקשורת בכך שלא ציין באותם המסרים כי מדובר בפרסומות. ד. האם עבר הנתבע על הוראות חוק התקשורת וחוק הגנת הצרכן ולא ציין פרטי השולח ובכלל זה מספר זהותו. ה. האם המשיך הנתבע לשלוח מסרי פרסומות לתובע למרות שקיבל, אם קיבל, הודעות סירוב ממנו.

6. יש לחלק את התביעה לפיצוי לשני אירועים: הראשון רכישה ראשונה של התובע ביום 4.12.18 את המדריך של הנתבע באמצעות מייל שמסר התובע: unfree2017+nadavcoach@gmail.com, אשר גררה אחריה את משלוח דברי הפרסומות של הנתבע (24 במספר) עד ליום 13.1.19. התובע פנה לנתבע באמצעות המייל כבר ביום 5.12.18 בשאלה בעניין העדר כותרת "פרסומות" בדבר הפרסומות. מיילים נוספים הופנו לנתבע ביום 14.12.18 והתפתחה התכתבות בין הצדדים. האירוע השני הוא רכישה שנייה ביום 22.12.18 של מדריך אחר של הנתבע באמצעות מייל של התובע book3info@gmail.com, אשר גררה אחריה את משלוח דברי פרסומות נוספים (47 במספר) עד ליום 3.4.19.

בכל דברי הפרסומות של הנתבע צוין בתחתית המסמך:

נשלח לכתובת (כתובת המייל של התובע) מהכתובת (כתובת המייל של הנתבע).

שולח: נדב כהן – מפצח המוח הצרכני

כתובת השולח: השרון 36 הרצליה

הסרה מרשימה/עדכון פרטים/דיווח דיוור לא מורשה

רב מסר מערכת דיוור ודפי נחיתה."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 19-08-4081 רז נ' דהן

הודעת הסירוב של התובע נשלחה לראשונה ביום 30.12.18 מכתובת מייל של התובע: unfree2017@gmail.com והודעת סירוב שנייה נשלחה ביום 10.1.19, שוב מאותה כתובת מייל של התובע.

תוכן ההודעה לקוני וקצר: "אבקש שתסירו אותי מרשימות התפוצה ותודיעו שהסרתם".

7. מעיון בקובץ התכתבויות בין הצדדים עולה כי הודעתו הראשונה של התובע לנתבע נשלחה מכתובת מייל razuriel@gmail.com ביום 6.12.18. תוכן הפנייה: "שלום רב, אני בטוח שיחד עם קידום עסק מעניין אותך לפעול לפי הוראות חוק הספאם. למה המילה "פרסומת" לא כתובה בכותרת כל המיילים כדי שיסוננו לתיבה מיוחדת? תודה רבה.

מאחל לכולנו שנת עשייה ויצירה מוצלחת ומחויכת.

אוריאל רז המאושר.

גישור מקצועי, משפחתי, גירושין וירושות, עסקי שותפויות ותביעות ייעוץ אישי וזוגי, כולל כלכלת המשפחה ויציאה מחובות, ייעוץ וליווי בעלי עסקים עצמאיים, ייצוג עסקים ויחידים במשא ומתן בתחומים מגוונים."

וכאן שורה של פרטי מספר נייד של התובע וכתובות אתר, דוא"ל ופייסבוק ומתחתם:

"לחברי שעוזרים, מתנדבים ואכפתיים, זה עבורכם":

(כתובת אתר).

המייל הבא, שוב מאותה כתובת מייל של התובע ממנה נשלחה הפנייה הראשונה, מיום 14.12.18 תוכנה:

"נדב שלום"

מעולם לא הסכמתי לקבל פרסומות ממך.

מה שיותר מפריע הוא שאתה עובר על הוראות חוק הספאם.

למה המילה "פרסומת" לא כתובה בכותרת כל המיילים הפרסומיים כדי שיסוננו לתיבה מיוחדת? בברכה,

אוריאל רז המאושר"

גם כאן פירוט עיסוקיו של התובע ופירוט כתובותיו וכאן נוסף תוכן:

לחברי בעלי העסקים ואנשי השיווק:

כמי שלוחם בספאם שנים רבות ומסייע בהתנדבות לאנשים לתבוע ולקבל פיצוי, הקמתי קבוצת סיוע עבורכם בהתנדבות כדי שתמנעו מעצמכם הפסד כספי וכאב ראש גדול." (כתובת אתר).

באותו יום משיב לו הנתבע:

"היי המייל שלך לא מופיע ברשימת התפוצה שלי.

בתחנית הדף יש אופציה להסיר את עצמך אז אתה מוזמן לעשות זאת באהבה גדולה כפי שכתוב. תודה רבה".

משיב לו התובע:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 19-08-4081 רז נ' דהן

"לא לוחץ על לינקים שמשאירים במחשב דברים לא רצויים.

מחכה לתשובה למה המילה "פרסומת" לא כתובה בכותרת כל המיילים הפרסומיים כדי שיסוננו
בתיבה מיוחדת?"

תשובתו של הנתבע:

"כי אין לי מושג על מה אתה מדבר, וכי אני לא עורך דיונים עם אנשים שאני לא מכיר.
תודה".

התובע אינו מניח וממשיך לפנות לנתבע בפירוט הוראות חוק הספאם ונענה בתשובה כי הנתבע אינו
מכיר חוק כזה והיכן הוא כתוב.

התובע עונה בחריפות:

"ראשית לא מאמין שזוהי פעם ראשונה ששמעת על המושג ספאם.

בנוסף כידוע לך אי ידיעת החוק לא פותרת אותך מכלום. במיוחד לאור התחמקות שלך מתשובות.
היית יכול לחפש בגוגל. וכבעל עסק זו רשלנות לא להתייעץ עם עו"ד.

הנה עבורך...

(כתובת אתר)

התגובה כאן לא פותרת אותך מהדרישה לפרטי העסק המלאים ששלחתי לפי חוק הגנת הצרכן.
במענה אומר הנתבע:

"בטח ששמעתי את המושג ספאם.

לא שמעתי על החוק שחייב לשים את המילה "פרסומת" בכותרת.

ברור לי שאי ידיעת החוק אינה פותרת מעונשה אבל אם הייתי מאמין לכל אדם שאני לא מכיר
ומחליט לשלוח לי מייל, לא הייתי מגיע רחוק.

אין פה שום התחמקות.

תודה".

התובע מתעקש במספר הודעות מייל נוספות ובהעדר מענה נוסף כותב לנתבע ביום 30.12.18:

"נדב שלום

ביקשתי את פרטי העסק ואף אמרתי לך שלפי חוק הגנת הצרכן אתה מחויב למסור.

כנראה שהחלטת שאם לא תיתן תוכל להמשיך לעבור על חוק הספאם חופשי.

לכן אתה ממשיך לשלוח פרסומות ללא פרטי העסק וללא המילה "פרסומת" בכותרת המייל.

זוהי דרישה לפיצוי לפי חוק הספאם וחוק הגנת הצרכן.

כידוע לך על כל עבירה בחוק מגיע 1000 ₪ לכל פרסומת ללא הוכחת נזק.

עד עכשיו שלחת יותר מ 20 הודעות.

על אי כתיבת ומסירת פרטי העסק והעוסק מגיע פיצוי לדוגמה עד 10,000 ₪.

אני מוכן להתגמש בסכום הפיצוי במידה שתחתום על הסכם סטנדרטי שבו אתה מתחייב לעמוד
בהוראות חוק הספאם.

אבקש אישור לקבלת המייל.

אם לא תאשר אבין שאין לך כל רצון להידבר ואגיש תביעה."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 19-08-4081 רז נ' דהן

הנתבע עונה ביום 22.1.19 :

"הכתובת למשלוח היא : השרון 36 הרצליה.

למרות שהבנתי שכבר קיבלת את הכתובת שלי מרב מסר.

אז אני מבין שמלכתחילה זו הייתה המטרה?

כי בתור איש משטרה לשעבר, אני עומד בחוק הספאם בגאווה כמו בכל חוק אחר.

צר לי שאני צריך להגיע למקומות כאלה על דברים שהם כל כך לא אני.

אם תרצה לדבר כמו שצריך מבעד למסר אני זמין בטלפון (מספר נייד)".

בהמשך מוצגת תכתובת ארוכה ומתלהמת מצדו של התובע לכל תשובה של הנתבע שאינו מסכים

עם טענותיו של התובע, שלא מצאתי לנכון להלאות בה עוד.

בין שלל התכתובות בין הצדדים נמצא מייל נוסף שנשלח ביום 12.1.19 והפעם מכתובת המייל

unfree2017@gmail.com ותוכנו :

"נדב שלום

אבקש להעביר אלי את פרטי העסק והעוסק, שם מלא, ת.ז. ומען כפי שבקשתי במיילים קודמים

וזאת לפי חוק הגנת הצרכן.

לפי חוק הגנת הצרכן סעיף 31 ניתן לתבוע פיצוי לדוגמא 10,000 ₪ ללא הוכחת נזק על אי מסירת

פרטים.

כל זאת ללא קשר לעבירות על חוק הספאם שכבר קיבלת עליהן מידע וממשיך כאילו לא קרה דבר.

כדוגמת המילה "פרסומת" שאתה לא מציין בכותרת המייל."

כל זאת בהמשך למייל שנשלח לנתבע ביום 10.1.19 מאותה כתובת מייל ובה הדרישה להסרה

מרשימת התפוצה.

8. מכאן לדיון בטענותיו של התובע :

האם ניתנה הסכמת הנתבע לקבל פרסומות מהתובע?

אין מחלוקת כי כתובת המייל של התובע נחשפו לתשומת לבו של הנתבע כאשר יצר קשר עם דף

הנחיתה של הנתבע מכוח התעניינותו במוצר שביקש הנתבע להפיץ בחינם והוא מדריך לכתובה

שיווקית.

מעיון בנספח ג' לכתב התביעה מציג התובע את דף הנחיתה של אתר הנתבע וכותרתו : "לא מאסתם

בשיחות מכירה?".

בהמשך הנתבע טוען כי אין לבזבז זמן על שיחות מכירה ומזמין את המעיין ללמוד 21 טכניקות

לכתובה מכירתית שתגרום ללקוח שלכם לסלוק את כרטיס האשראי ישירות מהתוכן.

לכן : "השאירו מייל ותקבלו ישירות אליו את המדריך השלם והמקיף ביותר (38 עמודים) של

כתיבה שיווקית מכירתית".

וכך עשה הנתבע. הותיר כתובת מייל unfree2017+nadavcoach@gmail.com וביקש משלוח

המדריך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 19-08-4081 רז נ' דהן

התובע הודה כי המדריך אכן נשלח אליו והוא קיבלו לתיבת המייל דרכו פנה לנתבע בבקשה לרכישה.

האם בדף הנחיתה התבקשה הסכמה לקבלת דברי פרסומת? מצילום אותו דף נחיתה כפי שצורף לכתב התביעה לא ניתן לדעת שכן הצילום הוא של תשובת הנתבע לתובע ואף אינו מצולם בשלמותו ותחתית הדף – חסרה.

הנתבע אומנם צירף צילום דף הנחיתה המצוי ברשותו (נספח 1 לכתב ההגנה), אך אין זה כלל אותו דף נחיתה. מדובר בעיצוב אחר ואף מהווה הזמנה לפגישה בת 3 שעות לשם הדרכה בתחום קידום עסקים.

במקום בו מתבקש המעיין להותיר את פרטי ההתקשרות עמו, מצויה הודעה באותיות קטנות ליד קובייה לסימון: **"אני מאשר לקבל תוכן שיווקי ופרסומי במייל"**.

לטענת הנתבע, דף הנחיתה המוביל לאתר של הנתבע על מנת לבצע את הרכישה של המדריך, כולל בחובו הודעה על משלוח דברי פרסומת מהנתבע. מאחר ולא ניתן להמשיך בהליכי רכישת המדריך ללא אישור קבלת דברי פרסומת – הרי שמן הסתם אישר התובע קבלת דברי פרסומת מאת הנתבע. הנתבע אף הביא את עדותה של אחת מלקוחותיו אשר העידה על קיומו של הצורך בסימון הקובייה המאשרת קבלת תוכן פרסומי.

טוען ב"כ הנתבע כי הנטל להראות כי לא התבקשה הסכמת הנמען לקבל מסרי פרסומת מוטלת על הנתבע.

טענה זו אין לה בסיס. ראשית חוק התקשורת קובע חובה על הנתבע לקבל הסכמה מהנמען בטרם שלח לו דברי פרסומת ולכן על הנתבע נטל הראיה להראות כי עמד בדרישת החוק.

שנית, נטל הבאת הראיות על העדר קיומו של יסוד עובדתי הינו קל כנוצה שכן לא ניתן להציג ראיות לקיומו של יסוד שלילי. די בהכחשת קיומה של אותה עובדה נדרשת (ראה לצורך העניין רע"א 8061/12 **שמואלי נ' מקמל** מיום 24.1.13).

עם זאת, הנני סבורה כי הנתבע עמד בנטל הבאת הראיות בעניין זה כאשר הראה דף נחיתה (גם אם מאתר אחר) והביא עדות על כך והתובע לא הצליח לסתור ראיותיו אלו של הנתבע שכן הציג צילום חלקי של דף הנחיתה.

מכל מקום, גם אם קיבל הסכמה וגם אם לא, די על פי הוראות סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת בהודעה כי פרטי הנמען ישמשו לשיגור דבר פרסומת ומתן הזדמנות לתובע להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת, הזדמנות שאין מחלוקת שניתנה לתובע כבר מדבר הפרסומת הראשון.

9. האם מדובר במסרי פרסומת של הנתבע?

עיינתי בהן ואין באמת ובתמים מחלוקת בעניין זה.

המסרים של הנתבע כולם מעודדים להשתמש בשירותיו – אם בתשלום ואם ללא תשלום. כולם נועדו ליצור רווח כלכלי עתידי לנתבע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 19-08-4081 רז נ' דהן

10. האם עבר הנתבע על הוראות חוק התקשורת בכך שלא ציין באותם המסרים כי מדובר בפרסומת.
אף כאן אין מחלוקת.
הנתבע לא ציין במסרים אלו כי מדובר בפרסומת ועל כן עבר על הוראות סעיף 30א(ה)(1) לחוק התקשורת.

11. האם עבר הנתבע על הוראות חוק התקשורת וחוק הגנת הצרכן כאשר לא ציין פרטי השולח ובכלל זה מספר זהותו.
אין שחר ובסיס עובדתי לטענה זו של התובע. הנתבע פירט במסריו את שמו, כתובתו וכתובת המייל שלו וכן הוסיף קישור (לינק) המאפשר הסרת פרטי הנמען מרשימת התפוצה של הנתבע.
אומנם הנתבע לא מסר את פרטי עסקו והכוונה היא למספר זהותו שהוא מספר זיהוי העסק אותו הוא מנהל.

האם קיימת חובה לציין בדברי פרסומת גם מספר זהות של המפרסם?
יש לפרש את הדרישה למתן פרטים כפי שהיא קבועה בחוק התקשורת על פי המטרה שלה נועדה דרישה זו באותו חוק.

מטרתו של החיוב למתן פרטי המפרסם בחוק התקשורת היא על מנת לאפשר משלוח הודעת סירוב על ידי הנמענים. מאחר ודי במתן פרטי שם וכתובת על מנת לאפשר משלוח הודעות סירוב בדואר או ציון כתובת מייל לצורך אותה מטרה – הרי עמד הנתבע בדרישה זו.
מכל מקום, מספר זהות של העוסק/המפרסם אינה מועילה כלל למטרה לה נדרש חוק התקשורת. דרישת חוק התקשורת למתן פרטים לא נועדה לאפשר הגשת תביעות כנגד המפרסמים וממילא אין בהעדרו כדי למנוע הגשת תביעות כאמור.

כמו כן, הדרישה בחוק הגנת הצרכן היא למתן מספר זהות של העוסק במהלך עסקה בין עוסק לבין צרכן. פרסום אינו עסקה בין צדדים ועל כן לא ניתן להשליך מהוראות חוק הגנת הצרכן על הדרישה העולה מחוק התקשורת בעניין מתן פרטי המפרסם.

12. האם המשיך הנתבע לשלוח דברי פרסומת לתובע למרות שקיבל, אם קיבל, הודעות סירוב ממנו.
לטענת התובע קיבל מסרי פרסומת בתיבת המייל שלו בכתובת unfree2017@gmail.com (כותרת עמ' 5 בכתב התביעה).

אך מעיון במסרים עצמם עולה כי התובע מסר לנתבע כתובות מייל אחרות אליהן נשלחו דברי הפרסום. הכתובת שמסר התובע למשלוח המדריך הראשון שנרכש הייתה:
unfree2017+nadavcoach@gmail.com וכתובת שמסר התובע עת רכש את המדריך השני

הייתה: book3info@gmail.com

עולה מנתוני הודעות הסירוב כי התובע לא שלח את הודעות הסירוב שלו בדרך של "השב" מתיבת המייל אליה התקבלו דברי הפרסומת של הנתבע, אלא בדרך של משלוח הודעה עצמאית מכתובת מייל שונה מזו שקיבל בה את דברי הפרסומת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 19-08-4081 רז נ' דהן

כיצד סבור התובע כי האמון על הסרת הכתובות מרשימת התפוצה ידע כי מדובר באותו נמען? ללא ציון הכתובות אליהן נשלחו דברי הפרסומת – מנע התובע במתכוון הסרתו מרשימת התפוצה של הנתבע.

לא פלא אם כך שהנתבע לא הסיר את כתובת המייל של התובע כפי שהופיעה ברשימת התפוצה שבידיו ולכן אף השיב להודעת הסירוב הראשונה של התובע כי אינו מאתר את כתובת המייל של התובע ברשימת התפוצה שלו. במקום להשיב לו ולמסור את כתובת המייל הרלוונטית, התעלם התובע מתשובה זו של הנתבע והתעמת אתו באשר לאי קיום הוראות חוק הגנת הצרכן וחוק התקשורת. בדרך זו לא שלח התובע הודעות סירוב כדין.

13. כאן נשאלת השאלה מדוע לא השתמש התובע בדרך הפשוטה שהוצעה לו על ידי הנתבע והיא לחיצה על לחצן "הסר" שהוצעה בכל הודעת פרסומת שנשלחה אליו. אומנם אין חובה להשתמש דווקא בדרך זו של מתן הודעת סירוב אך זוהי הדרך הקלה והנוחה ביותר למסור הודעת סירוב למפרסם ואף נחשבת כממלאת אחר החובה הקבועה בחוק התקשורת. טוען התובע כי הינו נמנע בכוונה תחילה שלא להשתמש בדרך זו של הסרת פרטיו מרשימת התפוצה. לטענתו יש בכך כדי לחשוף את המחשב בו מותקנת תיבת הדואר שלו לוורוסים ותוכנות ריגול למיניהן.

תשובה זו יכולה לספק ככל שמדובר במפרסם שזהותו אינה ידועה לתובע ולכן נחשד כבלתי אמין וחשוד. במקרה זה אין הנדון דומה לראיה שכן התובע לא חשש כלל לחשוף את פרטי תיבת המייל שלו בפני הנתבע כאשר פנה אליו לראשונה בבקשה כי ישלח לו את המדריך ואפשר לו בכך גישה למחשב שברשותו.

התובע אף לא חשש להתכתב עם הנתבע ארוכות אך עדיין חשש לכאורה ללחוץ על לחצן "הסר". אין ספק כי מדובר בחשש בעלמא, חסר בסיס ולא אמיתי.

14. מספר מילים על התנהלותו של התובע וארשה לעצמי לאמץ מסקנותיה של כב' הרשמת הבכירה טל מרום, ביחס לתובע כפי שבאו לידי ביטוי בפסק הדין שניתן ביום 26.9.18 בתביעה דומה, אם לא זהה, שהגיש התובע כנגד בעלת עסק אחר בעילה על פי סעיף 30א בחוק התקשורת בת"ק (בימ"ש תביעות קטנות בחדרה) 18-03-35193 רז נ' נוי :

"כן לקחתי בחשבון את עובדת היות התובע תובע סדרתי: בדיון מסר כי הגיש בין 12 ל - 14 תביעות ספאם, כולל שתי תביעות ייצוגיות, ובנוסף הינו מסייע לאנשים נוספים להגיש תביעות דומות. עיון במאגרי המידע מלמד, כי בשנים 2016 - 2018 (שטרם הסתיימה) הגיש התובע 15 תביעות ספאם, לא כולל התביעות הייצוגיות; את המגבלה של הגשת חמש תביעות קטנות בשנה בלבד עוקף התובע על ידי הגשת חלק מהתביעות כתביעות בסדר דין מהיר לבתי המשפט השלום, שם אין הגבלה על כמות התביעות המוגשות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 19-08-4081 רז נ' דהן

כל התביעות מוגשות באותו הנוסח, לרבות הטענה, המופיעה בכל תביעה כמעט, כי תביעה זו איננה רגילה אלא מיוחדת בחומרתה; כל התביעות כוללות טבלאות מורכבות ומפורטות הכוללות את כל הודעות המייל וההפרות הנטענות, כבמקרה דנא.

בחלק לא מבוטל של המקרים התובע הוא זה שיוזם פניות לעסקים שונים, על פי רוב עסקים קטנים, ונרשם לקורסים ולסדנאות שהם מציעים; ספק רב בעיניי האם הוא עושה זאת מתוך עניין אמיתי בתכנים שהם מבקשים להציג; הרושם המתקבל מהתנהלותו של התובע הוא כי הוא עושה זאת מתוך מטרה להעמיד במבחן את בעלי העסקים באשר למידה בה הם מקיימים את הוראות חוק התקשורת, מתוך מטרתו המוצהרת שוב ושוב, כי הוא בא לחנך; כך ארע במקרה דנא, הן ביחד לכנס הפיצוח העסקי והן ביחס לוובינר; כך היה בתביעה שהגיש נגד לוי, פירוז ואחרים (ת"ק תל אביב יפו 16-12-49785); כך בתביעה שהגיש נגד המכללה האזורית אשקלון (ת"ק קרית גת 18-03-52471); כך בתביעה שהגיש נגד רונן יעקב ויס ואחרים (ת"ק ראשל"צ 17-12-62492); כך גם בתביעה הייצוגית נגד דניאל דודזון סיייל מאסטרס בע"מ (ת"צ תל אביב יפו 18-02-30875), וכן במקרים נוספים.

עוד קבעה כב' הרשמת הבכירה מרום:

"...לדעתי אין להוציא מכלל אפשרות כי איסוף מכוון של הודעות מייל רבות הוא אחת הסיבות לכך, בין אם מתוך מטרתו החינוכית-ציבורית עליה הוא מצהיר בכל הזדמנות, ובין אם מתוך מטרה כלכלית, כטענת הנתבעת.

התרשמותי היא, כי בתביעותיו, לרבות התביעה דנא, פועל התובע מתוך מניע משולב: בבסיסו המניע הינו אכן ציבורי-חינוכי, אך אם ניתן להפיק ממנו בנוסף רווח כלכלי - מה טוב."

15. למרות שכב' הרשמת הבכירה ציינה בפסק דינה:

"בנסיבות בהן עיקר ההתקשרות עם הנתבעת היא באמצעות כתובת מייל, ומשזו הופיעה בכל הודעות המייל שלה, לא מצאתי כי הנתבעת פעלה תוך הטעייה, לא לעניין סעיף 30א(ה)(1)(ב) לחוק התקשורת ולא לעניין סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, ומכל מקום לא הוכח כך על ידי התובע. התובע אף לא הוכיח כי התקשה באיתור הנתבעת, אדרבא, מכתבי טענותיו עולה כי הוא קיים עמה דין ודברים ללא כל קושי במספר פלטפורמות - הודעות מייל, הודעות וואצאפ והתכתבויות בפייסבוק, וידע היטב לאתרה שם....בנסיבות אלו סבורני כי ישנה כאן מידה מסויימת של היתממות מצדו של התובע ונסיון למצוא עוד ועוד הפרות של החוק במעשיה של הנתבעת; מכל מקום, לא מצאתי לנכון לקבוע כי הנתבעת הפרה את הוראות חוק התקשורת בעניין הצגת פרטיה, או את חוק הגנת הצרכן בנוגע לאיסור הטעייה."

אמירה זו לא הרתיעה את התובע לשלוח לנתבע הודעות מייל לנתבע ולהזהירו כי הינו עובר על הוראות סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן ולאיים בתביעה על סך של 10,000 ₪ ככל שלא יתקן את דרכיו וימציא לו את מספר זהותו. פסק הדין אף לא הרתיע את התובע מלטעון גם בהליך זה על הטעייה בניגוד להוראות חוק הגנת הצרכן ולמרות שהנתבע מסר את כל פרטיו בדברי הפרסומת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 19-08-4081 רז נ' דהן

16. אף בתביעת רז נ' נוי הגיש התובע כנגד הנתבעת את אותן כתבי טענות ארוכים וטרחנים באותן עילות בדיוק ואף שם הטריד התובע את הנתבעת בתכתובת ממושכת בה הפנה את תשומת ליבה לפגמים בהתנהלותה תוך משלוח הודעת סירוב זמן ממושך לאחר מכן על מנת לצבור כמה שיותר הודעות פרסום לשם הגדלת את סכום הפיצוי.

כפי שניתן לראות בהליך זה, התובע לא תיקן את דרכיו לאחר מתן פסק הדין והמשיך באותה התנהלות קלוקלת שזכתה לביקורת נרחבת בפסק דינה של כב' הרשמת הבכירה מרום ולמרות שרוב טענותיו שם נדחו, לא היסס בתביעתו זו להעלות את אותן הטענות כנגד הנתבע דן.

אוסף מילים משל עצמי ואציין כי הרושם הוא כי התובע מתהדר בנוצותיו של מחנך לאומי וגואל עולם מציפורניהם של מפרסמים מעוולים אך בפועל הוא נטפל לבעלי העסקים הקטנים בעניינים טפלים ושוליים בניסיון לסחוט מהם כספים באיצטלא של מעניש למען יראו ויראו.

אך לא זו מטרת המחוקק בחוקקו את סעיף 30א לחוק התקשורת ולא לאלו כדוגמת התובע נועדו ההוראות המעודדות הגשת תביעות ומזכות בקבלת פיצוי.

התובע מאתר בכוונה תחילה בעלי עסקים הנוהגים לפרסם את עסקם בניסיון להגדיל את מצבת לקוחותיהם, ופועל על מנת לבדוק את התנהלותם ולאתר הפרה, שתהא מינורית ככל שתהא, על מנת להשתמש בה בסחטנות בלתי נלאית.

התרשמות זו עולה מעצם ביצוע רכישה נוספת ממוצרי של הנתבע באמצעות כתובת מייל אחרת לאחר שמצא כי הנתבע שולח דברי פרסומת לרוכש וזאת כדי להגדיל את כמות דברי הפרסומת ובכך להגדיל את סכום הפיצוי, ומהתכתובת הארוכה והמייגעת שניהל עם הנתבע במשך זמן רב, המשובצת באיומים רבים על הגשת תביעות ודרישה לתשלום פיצוי מראש כדי להימנע מהתמודדות בהליך משפטי.

בנסיבות אלה, מצאתי כי יש טעם לפגם וחוסר תום לב מכריע מצדו של התובע בהליך זה עד כדי דחיית תביעתו כולה מבלי לזכותו אפילו בפיצוי אשר לכאורה הגיע לו בגין אי הכתרת דברי הפרסומת בכותרת המתאימה לפי הוראות סעיף 30א(ה)(1)א(א) בחוק התקשורת.

נראה שפסק דינה של כב' הרשמת הבכירה מרום אשר זיכה את התובע בפיצוי נמוך בגין אותה הפרה רק עודד את התובע להגיש תביעה נוספת זהה לקודמתה.

מצאתי לנכון אף לחייבו בהוצאות משפט בסך 8,000 ₪ אשר ישולמו לידי הנתבע.

ניתן היום, א' חשוון תשפ"ב, 07 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

ורדה שוררץ, רשמת בכירה

